

17/12/2020

חברי וחברות הפ"י שלום רב.

רעידת אדמה בעוצמה רבה פוקדת את שדה הפסיכולוגיה היישומית בימים אלה מאז פרסום הכוונה של משרד הבריאות לשנות את שיטת המלגות למתמחים בארגונים לא ממשלתיים ומעבר למבחני תמיכה.

כל הגורמים איתם אנו מתייעצים קובעים חד משמעית שהוצאת המלגות מבסיס התקציב המעוגן ומאובחט בחוק והמעבר למבחני תמיכה מערערים את הבסיס היציב, הקבוע וארוך הטווח להמשך ההתמחות של פסיכולוגים בגופים חוץ ממשלתיים ונותנים בידי משרדי הממשלה – הבריאות והאוצר את האפשרות לשלול את התקציב החשוב הזה בטעוים מטיעוים שונים.

בשיחות שלי עם פסיכולוגים בכירים בקופות החולים עולה דאגה גדולה לעתיד מסלולי ההתמחות וממילא גם ליכולת לספק שירות ראוי למבוטחיהם שהמתמחים מהווים בו עמוד תווך מרכזי וחשוב. יתרה מכך - ישנן קופות שכבר הודיעו כי לא יקלטו מתמחים בשנה הקרובה אם לא יובטח התשלום עבורם מראש, על אחת כמה וכמה שהשינוי הושט עליהם בהתראה כה קצרה ובהעדר קריטריונים עליהם יתבססו מבחני התמיכה.

כפי שכתבתי בדיוור הישיר אליכם, הוועד המרכזי של הפ"י לא יוכל להסכים להעברת המלגות למתמחים מבסיס התקציב למבחני התמיכה ויאבק בהחלטה הזאת בכל דרך בכוחות עצמו וביחד עם שותפנו בפורום הארגונים.

אין בידי לחלוק על טענת משרד הבריאות כי מדובר בגזירה של משרד האוצר ואולי גם של משרד המשפטים, בעקבות מה שנטען כאי-חוקיות של המנגנון הקיים להקצאת המלגות מכספי הממשלה לגופים חוץ ממשלתיים ללא מכרז. יתכן ואין ברירה אלא להציג פתרון אחר לבעיה אך הוא חייב להיות פתרון שמבטיח את השארות המלגות בבסיס תקציב המשרד. יתרה מכך, מניסיוני בהובלת שינויים ארגוניים רבים, אין שינוי, קשה ככל שיהיה, שאינו טומן בחובו גם דברים חיוביים וייתכן שקיימים כאלה בהצעה הקיימת. אולם הסכנות והמחירים העתידיים במעבר לשיטת מבחני התמיכה שנראה שהפסיכולוגיה בישראל תשלם וכבר החלה לשלם החל מה-1 בינואר עולים על כל יתרון.

ידוע לי שגבי פרץ הפסיכולוג הארצי פועל בימים אלה ביחד עם אנשי פסיכולוגיה במשרד הבריאות מול האוצר ומשרד המשפטים במטרה להקפיא את המהלך בשנה. פורום היו"רים של פורום הארגונים לפסיכולוגיה ציבורית ביחד עם מר עובד יחזקאל מחברת הייעוץ האסטרגי שלנו "תארא", פועלים במרץ למען מהלך זה. במידה וזה יקרה, הדבר ירגיע את השטח ויאפשר את המשך קליטת המתמחים החדשים במסגרות החוץ ממשלתיים וייתן לנו זמן לפעול, להיות מעורבים ולהשפיע על מציאת פתרון נכון וטוב למתמחים ולמי שאנחנו הכי דואגים להם - המטופלים שלנו.

לצדקת טענתנו כנגד השינוי בכלל, ובעת הזאת בעיקר, מצטרפות שתי עובדות. האחת שהדבר נעשה בעיצומו של משבר הקורונה שבה הציבור זקוק יותר מתמיד לתמיכה וטיפול פסיכולוגיים וזאת במצב שהשמיכה קצרה גם ללא השינוי. והשנייה, שאנחנו נמצאים, כבר זמן רב במצב של חוסר יציבות תקציבית במדינה והעתיד מי יישורנו.

ודבר אחרון, הכעס והתסכול ותחושת חוסר הצדק והדאגה מציפים אותנו כעת, אך יחד עם זאת כולנו חייבים להקפיד על שני עקרונות חשובים: האחד לדייק מאוד בטיעוים שלנו ובהצגת הנתונים והעובדות והשני להתייחס לגופו של עניין ולא לגופם של אנשים. חייבים להיאבק אבל אסור לנו להתלהם ולהשמיץ, ראשית משום שזו התנהגות שאנחנו מחויבים להימנע ממנה כבני אדם וכפסיכולוגים, ושנית משום שזה עלול לפגוע בבסיס מוסרי של מאבקנו ולבסוף משום שמדובר במי שאנחנו אמורים להמשיך ולעבוד איתם גם בעתיד.

שלכם, יורם